

Številka: 018-051/2023-7

Datum: 31. 5. 2023

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011, s spremembami; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Andraža Žvana, kot predsednika senata ter Sama Červeka in dr. Mateje Škabar, kot članov senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*IMPREGNIRANI DROGOVI*«, na podlagi zahtevka za revizijo vlagatelja SES storitve, inženiring, trgovina d.o.o., Opekarska ulica 22, Maribor, ki ga po pooblastilu zastopa Odvetniška družba Ketler & Partnerji o.p. d.o.o., Dunajska cesta 163, Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Elektro Maribor, podjetje za distribucijo električne energije, d.d., Vetrinjska ulica 2, Maribor (v nadaljevanju: naročnik), dne 31. 5. 2023

odločila:

1. Zahtevku za revizijo se ugotovi in se razveljavi odločitev naročnika, kot izhaja iz dokumenta »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« z dne 14. 3. 2023.
2. Naročnik je dolžan vlagatelju povrniti stroške postopka pravnega varstva v višini 26.480,10 EUR, v roku 15 dni od prejema tega sklepa, v primeru zamude skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila.
3. Zahteva izbranega ponudnika za povrnitev stroškov pravnega varstva se zavrne.

Obrazložitev:

Naročnik je obvestilo o naročilu, ki ga oddaja po odprtem postopku, na Portalu javnih naročil objavil dne 27. 10. 2022, pod številko objave JN007320/2022-E01, s popravkom, v Uradnem listu EU pa dne 28. 10. 2022, pod številko objave 2022/S 209-598989, s popravkom.

Dne 13. 2. 2023 je naročnik na Portalu javnih naročil objavil dokument »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« z dne 7. 2. 2023, s katerim je javno naročilo oddal ponudniku SES storitve, inženiring, trgovina d.o.o., Maribor.

Ponudnik TELMA TRADE Telekomunikacije, elektroenergetika Ljubljana d.o.o., Trzin, je na naročnika dne 22. 2. 2023 naslovil poziv k spremembi odločitve z dne 22. 2. 2023, v katerem je

zatrjeval, da ponudba ponudnika SES storitve, inženiring in trgovina d.o.o., Maribor ni dopustna. Z namenom, da prejete ponudbe ponovno pregleda, je naročnik sprejel in istega dne na Portalu javnih naročil objavil dokument »Razveljavitev odločitve o oddaji javnega naročila« z dne 23. 2. 2023, s katerim je odločitev o oddaji naročila z dne 7. 2. 2023 razveljavil in postopek oddaje javnega naročila vrnil v fazo ocenjevanja ponudb.

Dne 27. 3. 2023 je naročnik na Portalu javnih naročil objavil dokument »Odločitev o oddaji javnega naročila« z dne 14. 3. 2023, s katerim je javno naročilo oddal ponudniku TELMA TRADE Telekomunikacije, elektroenergetika Ljubljana d.o.o., Motnica 13, Trzin (v nadaljevanju: izbrani ponudnik), ponudbo vlagatelja pa je zavrnil kot nedopustno, ker vlagatelj v njej ni predložil zavarovanja za resnost ponudbe (v nadaljevanju: odločitev o oddaji naročila).

Zoper odločitev o oddaji naročila je vlagatelj vložil zahtevek za revizijo z dne 6. 4. 2023, v katerem predlaga, da se zahtevku za revizijo ugodi, izpodbijana odločitev razveljavi, po ponovljenem postopku ocenjevanja pa kot najugodnejša izbere njegova ponudba oz. podredno, da se zahtevku za revizijo ugodi, izpodbijana odločitev razveljavi, po ponovljenem postopku ocenjevanja pa ugotovi, da je ponudba izbranega ponudnika nedopustna; zahteva tudi povrnitev stroškov postopka pravnega varstva.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo zatrjuje, da

- je naročnik zavrnil njegovo zahtevo za vpogled v ponudbo izbranega ponudnika in zahteva, da se ji ugodi;
- izpodbijana odločitev ne ustreza vsebinskim zahtevam iz tretjega odstavka 90. člena Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/15 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3);
- naročnik ni ravnal pravilno, ko je ugotovil, da njegova ponudba ni dopustna, saj razlogi za nedopustnost ponudbe ne obstajajo;
- naročnik ni ravnal pravilno, ko je ugotovil, da je dopustna ponudba izbranega ponudnika, saj ne izpolnjuje vseh zahtev iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

Izbrani ponudnik se je po pooblaščenцу Godec Černeka Nemeč, o.p., d.o.o., Železna cesta 14, Ljubljana, z vlogo z dne 12. 4. 2023, izjasnil o revizijskih navedbah vlagatelja, zahteva pa tudi povrnitev stroškov postopka pravnega varstva (v nadaljevanju: izjasnitev). Meni, da je zahtevek za revizijo neutemeljen.

Naročnik je s sklepom z dne 24. 4. 2023 zahtevek za revizijo zavrnil kot neutemeljen, posledično pa je zavrnil tudi vlagateljevo zahtevo za povrnitev stroškov postopka pravnega varstva (v nadaljevanju: odločitev o zahtevku za revizijo). Naročnik meni, da vlagatelj za izpodbijanje ponudbe izbranega ponudnika ni aktivno legitimiran in mu ne priznava drugega elementa aktivne legitimacije, tj. realne stopnje verjetnosti nastanka škode. Navaja, da v primeru, ko ponudbe zaradi ugotovljenih nepravilnosti ni mogoče obravnavati kot dopustne in je naročnik v nobenem primeru ne sme izbrati kot najugodnejše, ponudnik dejansko nima nobenih možnosti, da bi bil v konkretnem postopku izbran, posledično pa mu zaradi zatrjevanih nepravilnosti, ki se ne nanašajo na utemeljenost njegove izločitve, ni in ne more nastati nobena škoda. Naročnik sicer navedbe vlagatelja iz zahtevka za revizijo (iz previdnosti tudi tiste v zvezi s ponudbo izbranega ponudnika) zavrača kot neutemeljene.

Naročnik je Državni revizijski komisiji dne 3. 5. 2023 odstopil dokumentacijo iz postopka oddaje javnega naročila.

Vlagatelj se je 3. 5. 2023 opredelil do navedb naročnika iz odločitve o zahtevku za revizijo. Poudarja, da je naročnikov očitok o pomanjkanju aktivne legitimacije zmoten in opozarja na načelno pravno mnenje Državne revizijske komisije št. 900-4/2008-437 z dne 22. 4. 2021 o

priznavanju aktivne legitimacije. Vztraja pri očitkih iz zahtevka za revizijo ter se dodatno opredeljuje do naročnikovih navedb. Poudarja, da je navedbe glede ponudbe izbranega ponudnika konkretiziral do največje možne mere, upošteva, da vpogleda v njegovo ponudbo ni imel in upošteva sodelovanje obeh z istim naročnikom v preteklosti, komunikacijo z istimi dobavitelji oz. proizvajalci in poznavanje relevantnega trga.

Po pregledu dokumentacije o javnem naročilu ter po preučitvi navedb vlagatelja, izbranega ponudnika in naročnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

I. glede zahteve za vpogled

Vlagatelj v zahtevku za revizijo navaja, da naročnik njegovi zahtevi za vpogled v ponudbo izbranega ponudnika ni ugodil, saj je njegovo ponudbo označil za nedopustno. Vlagatelj zahteva, da se mu v ustreznem roku, za namen varovanja lastnega pravnega položaja in pridobitve argumentov za namene revizije, ugotovi pri zahtevi za vpogled v ponudbo izbranega ponudnika.

V obravnavanem primeru je naročnik prejel dve ponudbi in obe tudi pregledal. Za ponudbo izbranega ponudnika je ugotovil, da je dopustna, vlagateljevo ponudbo pa je v sled ugotovljenih pomanjkljivosti, povezanih z zavarovanjem za resnost ponudbe, označil za nedopustno.

Peti odstavek 35. člena ZJN-3 določa, da mora naročnik, če je izvedel popoln pregled vseh ponudb, po objavi odločitve o oddaji javnega naročila omogočiti vpogled v ponudbo izbranega ponudnika le tistim ponudnikom, ki so oddali dopustno ponudbo. Če naročnik ni opravil popolnega pregleda ponudb, mora omogočiti vpogled vsem ponudnikom. Ker naročnik vlagatelju vpogleda v ponudbo izbranega ponudnika ni omogočil v posledici ugotovitve, da njegova ponudba ni dopustna, Državna revizijska komisija ugotavlja, da naročniku ravnanj v nasprotju s petim odstavkom 35. člena ZJN-3 ni mogoče očitati. Upošteva ugotovitve v zvezi z nedopustnostjo ponudbe vlagatelja, ki so predstavljene v nadaljevanju obrazložitve te odločitve, Državna revizijska komisija dalje ugotavlja, da tudi v petem odstavku 31. člena ZPVPJN ni podlage, da bi se vlagatelju (če bi bilo potrebno ugotoviti, da je očitek o kršitvi pravice do vpogleda konkretiziral v zadostni meri) dovolil vpogled v ponudbo izbranega ponudnika in da bi mu bilo (posledično) dovoljeno zahtevke za revizijo dopolniti.

II. glede (ne)skladnosti izpodbijane odločitve s tretjim odstavkom 90. člena ZJN-3

Vlagatelj v zahtevku za revizijo zatrjuje, da izpodbijana odločitev ne ustreza vsebinskim zahtevam iz tretjega odstavka 90. člena ZJN-3. Zatrjuje, da ne vsebuje stvarnih in utemeljenih razlogov za zavrnitev njegove ponudbe, hkrati pa ne vsebuje značilnosti in prednosti izbrane ponudbe. Iz odločitve pavšalno izhaja, da je naročnik opravil vsebinski in tehnični pregled ponudbe izbranega ponudnika, da izpolnjuje vse zahteve iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in da je dopustna, hkrati pa iz nje tudi ne izhaja vsebinski pregled točkovanja po merilih. Ker je izpodbijana odločitev nekonkretizirana, se vlagatelj ni mogel seznaniti z vsemi relevantnimi dejstvi v predmetnem postopku javnega naročanja. Ker ni imel možnosti vpogleda v ponudbo izbranega ponudnika in zato ne more predložiti vseh dokazov v podkrepitev svojih navedb, vlagatelj Državni revizijski komisiji predlaga, če bo to potrebno, da na lastno pobudo pridobi strokovno mnenje oz. v postopek vključi ustrezne strokovnjake.

Izbrani ponudnik v izjasnitvi navaja, da izpodbijana odločitev vsebuje vse podatke, na podlagi katerih je mogoče ugotoviti, da je bila ponudba izbranega ponudnika edina dopustna, prav tako vsebuje podrobno obrazložitev razlogov za zavrnitev vlagateljeve ponudbe.

Naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo navaja, da je izpodbijana odločitev obrazložena ustrezno in skladno s tretjim odstavkom 90. člena ZJN-3, da so razlogi navedeni jasno in konkretno ter da je pravilnost in zakonitost izpodbijane odločitve mogoče preveriti.

Skladno s tretjim odstavkom 90. člena ZJN-3 mora naročnik v odločitvi o oddaji naročila navesti (relevantno za konkretni primer)

- razloge za zavrnitev ponudbe vsakega neuspešnega ponudnika, ki ni bil izbran;
- značilnosti in prednosti izbrane ponudbe ter ime uspešnega ponudnika ali podpisnikov okvirnega sporazuma.

Kot je Državna revizijska komisija zapisala že v svojih številnih odločitvah, ZJN-3 ne določa kriterijev za ugotavljanje ustreznosti vsakokratne obrazložitve odločitve o oddaji javnega naročila, vendar je slednje skozi svojo prakso oblikovala Državna revizijska komisija. Ker je namen odločitve o oddaji javnega naročila predvsem seznanitev ponudnikov z zadostnimi informacijami, potrebnimi za učinkovito uveljavljanje pravnega varstva, se v tem okviru za obrazložitev ne zahteva, da je vseobsežna, mora pa vsebovati jasne in nedvoumne razloge naročnika do te mere, da je ponudnikom omogočena seznanitev z utemeljitvijo odločitve in preverba zakonitosti le-te. S tem je na eni strani ponudnikom dana možnost zaščite svojih pravic in pravnih interesov, na drugi strani pa je organu pravnega varstva omogočena presoja zakonitosti takšne odločitve.

V odločitvi o oddaji naročila je naročnik navedel, da ponudbo vlagatelja zavrača kot nedopustno, ker ponudnik na dan oddaje ponudbe ni oddal zavarovanja za resnost ponudbe. Pojasnjuje namen zavarovanja za resnost ponudbe in ob sklicevanju na več odločitev Državne revizijske komisije zatrjuje, da dopolnjevanje ponudbe v delu, ki se nanaša na zavarovanje za resnost ponudbe, ni dopustno. Ob tako podani obrazložitvi zavrnitve vlagateljeve ponudbe Državna revizijska komisija ne more slediti navedbam vlagatelja, da obrazložitev ni ustrezna in dovolj konkretizirana. Vlagatelj se je z razlogom za zavrnitev ponudbe lahko seznanil, upravičenost naročnikove odločitve (njeno utemeljenost) pa preveril tudi v postopku pravnega varstva. Slednje je vlagatelj tudi storil, s tem, ko v zahtevku za revizijo zatrjuje nepravilnost naročnikovega zaključka o nedopustnosti njegove ponudbe.

V zvezi s ponudbo izbranega ponudnika je naročnik v odločitvi o oddaji naročila navedel, da je dopustna, saj pri ponudniku ne obstajajo razlogi za izključitev in izpolnjuje pogoje za sodelovanje, ponudba ustreza njegovim potrebam in zahtevam, določenim v tehničnih specifikacijah in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, prispela je pravočasno, pri njej ni izkazano nedovoljeno dogovarjanje ali korupcija, ni je ocenil za neobičajno nizko in ponudbena cena ne presega zagotovljenih sredstev. Ker ZJN-3 naročniku ne nalaga, da bi moral v odločitvi o oddaji naročila ugotovitve glede dopustnosti izbrane ponudbe analizirati oz. podrobno utemeljiti (za kar si dejansko prizadeva vlagatelj) in ker je naročnik v predmetnem postopku oddaje javnega naročila predvidel, da je kriterij za izbor najugodnejše dopustne ponudbe ponudbena cena, ki se točkuje z do 100 točkami (poglavje 10. *Merilo* v dokumentu *Navodila ponudnikom za pripravo ponudbe*), prejel pa je le eno dopustno ponudbo, Državna revizijska komisija ugotavlja, da naročniku ni mogoče očitati, da v izpodbijani odločitvi ni predstavil oz. navedel »značilnosti in prednosti izbrane ponudbe«.

Državna revizijska komisija glede na predhodno navedeno ugotavlja, da naročniku ni mogoče očitati, da je izpodbijano odločitev pripravil na način, ki ne ustreza vsebinskim zahtevam iz tretjega odstavka 90. člena ZJN-3.

Ker je vlagatelj v okviru obravnavanega očitka predlagal tudi, naj se za dokončno razjasnitev dejanskega stanja v obravnavani zadevi, če bo to potrebno, pridobi strokovno mnenje oz. angažira strokovnjaka, Državna revizijska komisija na tem mestu ugotavlja, da vlagatelj v svojem

predlogu ni navedel, katera konkretna dejstva (očitane kršitve) iz zahtevka za revizijo naj se s tem dokaznim predlogom dokazuje, pa tudi ne, kako bo izvedba dokaznega predloga vplivala na ugotavljanje zatrjevanih očitanih kršitev naročnika, zato ga kot nesubstanciranega zavrača.

III. glede ponudbe vlagatelja

Vlagatelj v zahtevku za revizijo zatrjuje, da ugotovitev naročnika, da njegova ponudba ni dopustna, ker ni oddal zavarovanja za resnost ponudbe, ni pravilna in je v nasprotju z načelom transparentnosti javnega naročanja, načelom sorazmernosti, načelom zagotavljanja konkurence med ponudniki in načelom gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti ter načelom enakopravne obravnave ponudnikov. S tem, ko je naročnik predhodno odločitev razveljavil brez vsakršnega revizijskega postopka, zgolj na podlagi poziva izbranega ponudnika, je izbranega ponudnika tudi privilegiral, čeprav ni bil ekonomsko najugodnejši.

Dalje zatrjuje, da se je naročnik v okviru petega odstavka 89. člena ZJN-3 legitimno odločil, da vlagatelja pozove na predložitev manjkajoče dokumentacije, med drugim zavarovanja za resnost ponudbe. Vlagatelj je bančno garancijo za resnost ponudbe, izdano dne 1. 12. 2022 (pred potekom roka za oddajo ponudb, ki je bil dne 7. 12. 2022), naročniku pravočasno posređoval.

Vlagatelj zatrjuje, da zavarovanje za resnost ponudbe ne predstavlja dela ponudbene dokumentacije, ki ga v skladu z ZJN-3 ne bi bilo dopustno predložiti po pozivu naročnika, saj ne gre za nobenega od primerov, naštetih v šestem odstavku 89. člena ZJN-3. Glede na določbo tretjega odstavka 88. člena ZJN-3 zavarovanje za resnost ponudbe predstavlja poseben del ponudbe, ki se ne nanaša na izkazovanje ponudnikove ustreznosti oz. usposobljenosti za izvedbo naročila in tudi ni povezan s tehničnimi specifikacijami ponudbe, ceno ali drugimi elementi, ki vplivajo na razvrstitev ponudb.

Vlagatelj meni, da dejansko stanje v zadevah, ki jih je obravnavala Državna revizijska komisija in na katere se v odločitvi o oddaji naročila sklicuje naročnik, občutno odstopa od dejanskega stanja obravnavane zadeve. Ker iz odločitev Državne revizijske komisije izhaja, da zavarovanja za resnost ponudbe »praviloma« ni mogoče odpravljati s popraviljem ali dopolnjevanjem neustreznega zavarovanja ali s predložitvijo manjkajočega zavarovanja (s tem v zvezi vlagatelj izpostavlja odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-062/2017), obstojijo okoliščine, v katerih je takšno odpravljanje manjkajoče dokumentacije dopustno in zakonito – te okoliščine so, po mnenju vlagatelja, podane ravno v obravnavanem primeru, in sicer

- oseba, zadolžena pri vlagatelju za oddajo ponudbe, je v izjavi potrdila, da je zavarovanje za resnost ponudbe naložila na portal, vendar iz nje neznanih razlogov dokument ni bil dokončno naložen in tudi ne oddan; vlagatelj meni, da je možen razlog tudi v tehnični napaki pri delovanju portala;
- naročnik se je vlagatelja odločil pozvati na dopolnitev ponudbe na podlagi petega odstavka 89. člena ZJN-3, vlagatelj pa se je na poziv pravočasno in ustrezno odzval;
- bančna garancija za resnost ponudbe, ki je bila v celoti ustrezna in skladna z razpisnimi pogoji, je bila izdana pred rokom za oddajo ponudb in sama garancija ne zahteva predložitve garancije kot pogoja za unovčenje, pač pa le izjavo naročnika, ki jo predloži banki, kar pomeni, da bi naročnik garancijo lahko uspešno uveljavljal kljub temu, da mu ni bila predložena; naročnik bi obstoj garancije lahko preveril, ker je že na podlagi drugih javnih naročil vedel, katera banka vlagatelju izdaja garancije;
- tveganja, da bi bila vlagateljeva namera za sklenitev pogodbe neresna, ni, saj je jasno, da si je vlagatelj za pridobitev tega naročila prizadeval; vlagatelj je istočasno sodeloval še pri dveh drugih naročilih naročnika in tudi tam predložil bančne garancije.

Vlagatelj navaja, da je razlog za stališče Državne revizijske komisije, da zavarovanja praviloma ni mogoče popravljati, v tem, da so naročniki lahko izpostavljeni zlorabam, če bi ponudniki predložili neustrezno zavarovanje ali pa ga sploh ne bi predložili, pričakujoč, da bodo napake lahko odpravljali kasneje, če jim bo to glede na podatke, pridobljene na javnem odpiranju ponudb, še v interesu. To stališče pa naročnika v ničemer ne omejuje, da ponudnika kljub vsemu pozove na dopolnitev, če presodi, da je v konkretnem postopku to utemeljeno in da ni tveganja za zlorabo. V konkretnem primeru takšnega tveganja ni bilo - zavarovanje je bilo izdano že pred potekom roka za oddajo ponudb, vlagatelj pa, kljub pogostemu sodelovanju z naročnikom, od ponudbe še nikoli ni odstopil in tudi njegovo zavarovanje za resnost ponudbe v preteklosti še nikoli ni bilo unovčeno.

Nazadnje vlagatelj še izpostavlja, da se naročnik, ki je vlagatelja pozval na dopolnitev, ne more sklicevati na to, da je bil poziv nezakonit. Naročnikovo ravnanje je bilo smotno tudi z vidika načela gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti ter načela sorazmernosti, pri tem pa načelo enakopravne obravnave ponudnikov tudi ni bilo kršeno.

Izbrani ponudnik v izjasnitvi, ob sklicevanju na ustaljeno prakso Državne revizijske komisije, navaja, da zavarovanje za resnost ponudbe predstavlja tisti element, ki mora biti v vsakem primeru predložen ob sami ponudbi in v taki vsebini, kot jo je zahteval naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, morebitnih napak pa ni dopustno odpravljati. V zvezi z zatrjevanjem vlagatelja, da obstajajo okoliščine, v katerih bi bilo dopolnjevanje zavarovanja za resnost ponudbe dopustno, navaja, da morebitnih izjem od predstavljenega pravila Državna revizijska komisija v svojih odločitvah ni navedla niti kot hipotetičen primer. Izbrani ponudnik še navaja, da vlagatelj ne more uspeti s prizadevanjem, da bi se dopustnost njegove ponudbe presojala drugače in da samo dejstvo, da je bila garancija izdana pred rokom za oddajo ponudbe, na navedeno ne vpliva. Vlagatelj naročniku zavarovanja ob oddaji ponudbe ni izročil, niti mu ni s ponudbo na kakršenkoli način sporočil, da ga je pridobil, pri kateri banki, v kakšni višini, pod kakšnimi pogoji ipd. Irelevantno je tudi, iz katerega razloga vlagatelj naročniku zavarovanja ni predložil. V zaključku izbrani ponudnik navaja še nekatere druge pomanjkljivosti ponudbe vlagatelja.

Naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo uvodoma pojasnjuje, da je v okviru preverjanja prejetih ponudb vlagatelja pozval k dopolnitvi ponudbe, po zaključenem postopku ocenjevanja pa mu javno naročilo tudi oddal. Nato je s strani izbranega ponudnika prejel poziv k spremembi odločitve o oddaji naročila, v katerem je bil opozorjen na nepravilnosti v ponudbi vlagatelja v delu, ki se nanaša na zavarovanje za resnost ponudbe. Z namenom odprave nezakonitosti je naročnik po predhodni ugotovitvi utemeljenosti svojo (prvotno) odločitev o oddaji naročila razveljavil. Po preučitvi odločitev Državne revizijske komisije v zvezi s popravilanjem in dopolnjevanjem neustreznega zavarovanja oz. s predložitvijo manjkajočega zavarovanja je sprejel novo odločitev o oddaji naročila, s katero je ponudbo vlagatelja kot nedopustno zavrnil in javno naročilo oddal izbranemu ponudniku.

Dalje naročnik povzema določbe ZJN-3 in dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila glede zavarovanja za resnost ponudbe in pojasnjuje, da vlagatelj zahtevanega zavarovanja za resnost ponudbe do roka za oddajo ponudb ni predložil. Tako kot izbrani ponudnik, tudi naročnik povzema več odločitev Državne revizijske komisije, iz katerih izhaja namen finančnega zavarovanja za resnost ponudbe ter stališče, da gre za tisti del ponudbe, katerega pomanjkljivosti praviloma ni mogoče odpravljati s spreminjanjem ali dopolnjevanjem neustreznega zavarovanja ali s predložitvijo manjkajočega zavarovanja, sicer bi bili naročniki izpostavljeni zlorabam in špekulacijam ponudnikom glede predložitve zavarovanj. Zavarovanje za resnost ponudbe predstavlja tisti element, ki mora biti v vsakem primeru predložen ob sami ponudbi, v taki vsebini, kot jo je zahteval naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, morebitnih napak

pa ni dopustno odpravljati. Dopolnjevanje ponudbe z naknadno predložitvijo zavarovanja je v nasprotju z namenom tega instituta, ki je ravno v tem, da ga naročnik unovči v primeru, če ponudnik svojo ponudbo umakne po poteku roka za predložitev ponudb.

Na presojo dopustnosti ponudbe vlagatelja po zatrjevanju naročnika ne vpliva, kdaj je bila garancija izdana, pa tudi ne, iz katerega razloga naročniku zavarovanje ni bilo predloženo.

Naročnik navaja tudi, da iz petega odstavka 89. člena ZJN-3 izhaja, da se predložitev manjkajočega dokumenta ali dopolnitev, popravek ali pojasnilo informacije ali dokumentacije lahko nanaša izključno na takšne elemente ponudbe, katerih obstoj pred iztekom roka, določenega za predložitev ponudbe, je mogoče objektivno preveriti, vendar v konkretnem primeru naročniku ni bilo na noben način sporočeno, da je vlagatelj zavarovanje pridobil in kakšna je njegova vsebina. Tudi sicer je dopolnitev možna le, če je takšna zahteva popolnoma skladna z načelom enakopravne obravnave ponudnikov in načelom transparentnosti, kar v konkretnem primeru ne bi bila.

Naročnik še navaja, da je pri izvedbi postopka oddaje javnega naročila dolžan zagotoviti spoštovanje vseh temeljnih načel javnega naročanja. Načelo gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti mora upoštevati predvsem v fazi priprave dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, medtem ko mora v fazi pregleda in ocenjevanja ponudb ravnati predvsem skladno z načelom transparentnosti javnega naročanja in načelom enakopravne obravnave ponudnikov.

Čeprav vlagatelj v ponudbi ni predložil izjav o zavarovanju za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti in odpravo napak v garancijski dobi, tega naročnik ni problematiziral, saj je navedeni izjavi možno priložiti tudi po pozivu.

Vlagatelj v opredelitvi do navedb naročnika zatrjuje, da je bilo zavarovanje, čeprav ni bilo predloženo v ponudbi, še vedno unovčljivo, saj predložitev zavarovanja za unovčitev ni potrebna. Glede naročnikove možnosti preveriti, kje je vlagatelj pridobil zavarovanje, vlagatelj izpostavlja dolgoletno in ustaljeno poslovno sodelovanje z naročnikom ter dejstvo, da je naročnik vedel, pri kateri banki ima vlagatelj odprt račun in posledično, pri kateri banki ureja zavarovanja. Glede na njuno preteklo sodelovanje vlagatelj poudarja tudi, da ni mogoče sklepati, da se je predložitvi zavarovanja želel izogniti. Meni, da je potrebno upoštevati tudi, da se je naročnik vlagatelja sam odločil pozivati na dopolnitev ponudbe, zato naknadno sklicevanje, da dopolnjevanje ponudbe na tak način ni dopustno, ni utemeljeno – čeprav je prvenstveno takšno stališče namenjeno zaščiti naročnika, se je v konkretnem primeru naročnik temu očitno prostovoljno odrekel. Vlagatelj še izpostavlja, da ni pravilno razlogovanje naročnika, da se lahko dopolnjuje le tiste elemente ponudbe, katerih obstoj je mogoče objektivno preveriti pred potekom roka za oddajo ponudb, saj je potrebno peti odstavek 89. člena ZJN-3 brati skupaj s prvim odstavkom istega člena in ugotoviti, da peti odstavek 89. člena ZJN-3 naročnika zgolj omejuje, da ne zahteva dopolnitve tam, kjer bi že sam lahko preveril obstoj posameznega elementa. Vlagatelj zavrača tudi navedbo naročnika, da Državna revizijska komisija v nobeni od odločitev ni navedla izjem od sicer nedovoljenega dopolnjevanja zavarovanj, saj to ne pomeni, da izjeme niso mogoče.

Kot že navedeno, je naročnik dne 13. 2. 2023 na Portalu javnih naročil objavil dokument »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« z dne 7. 2. 2023, s katerim je javno naročilo oddal ponudniku SES storitve, inženiring, trgovina d.o.o., Maribor, za katerega ponudbo je štél, da je po izvedeni dopolnitvi dopustna. Ponudnik TELMA TRADE Telekomunikacije, elektroenergetika Ljubljana d.o.o., Trzin je dne 22. 2. 2023 na naročnika naslovil dokument z dne 22. 2. 2023, v katerem je zatrjeval, da ponudba ponudnika SES storitve, inženiring in trgovina d.o.o., Maribor ni dopustna in naročnika pozval, da sprejeto odločitev razveljavi. Naročnik je z namenom, da prejete ponudbe ponovno pregleda, sprejel in istega dne na Portalu javnih naročil objavil dokument

»Razveljavitev odločitve o oddaji javnega naročila« z dne 23. 2. 2023, s katerim je odločitev o oddaji naročila z dne 7. 2. 2023 razveljavil in postopek javnega naročanja vrnil v fazo ocenjevanja ponudb. Dne 27. 3. 2023 je naročnik na Portalu javnih naročil objavil dokument »Odločitev o oddaji javnega naročila« z dne 14. 3. 2023, s katerim je javno naročilo oddal izbranemu ponudniku, ponudbo vlagatelja pa je zavrnil kot nedopustno.

V zvezi z očitkom vlagatelja, da je naročnik zgolj na podlagi poziva izbranega ponudnika, brez revizijskega postopka, spremenil svojo (prvotno) odločitev o oddaji javnega naročila, Državna revizijska komisija najprej pojasnjuje, da ZJN-3 v šestem odstavku 90. člena med drugim določa, da lahko naročnik do pravnomočnosti odločitve o oddaji javnega naročila z namenom odprave nezakonitosti, po predhodni ugotovitvi utemeljenosti, svojo odločitev na lastno pobudo spremeni in sprejme novo odločitev, s katero nadomesti prejšnjo. Kot je Državna revizijska komisija zapisala že v odločitvi v zadevah št. 018-172/2018 in 018-007/2022, pojma »lastna pobuda« ni primerno razlagati v smislu, da naročnik ne sme spremeniti odločitve, če je predlog oz. zahtevo za spremembo odločitve prejel s strani konkurenčnega ponudnika, temveč je primernejša razlaga, da ZJN-3 naročniku ne nalaga, da mora spremeniti svojo odločitev, če mu to predlaga sodelujoči ponudnik, temveč se za spremembo odločitve odloči sam, na podlagi ugotovitve, da je tisto, s čimer se je seznanil (npr. tudi od sodelujočega ponudnika) po sprejemu sporne odločitve (in pred njeno pravnomočnostjo) takšnega pomena, da narekuje spremembo že sprejete odločitve in sprejem nove. Ker opisano ravnanje naročnika ni v nasprotju s šestim odstavkom 90. člena ZJN-3, pa tudi ne v nasprotju z načelom enakopravne obravnave ponudnikov (6. člen ZJN-3), Državna revizijska komisija s tem očitkom povezane navedbe vlagatelja zavrača kot neutemeljene.

Vlagateljeve revizijske navedbe o nepravilnem ravnanju naročnika pri oceni njegove ponudbe je potrebno presojati z vidika 29. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3, skladno s katero je dopustna ponudba, ki jo predloži ponudnik, za katerega ne obstajajo razlogi za izključitev in ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje, njegova ponudba ustreza potrebam in zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, je prispela pravočasno, pri njej ni dokazano nedovoljeno dogovarjanje ali korupcija, naročnik je ni ocenil za neobičajno nizko in cena ne presega zagotovljenih sredstev naročnika.

Skladno s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 naročnik odda javno naročilo na podlagi meril, po tem, ko preveri da so izpolnjeni naslednji pogoji: (a) ponudba je skladna z zahtevami in pogoji, določenimi v obvestilu o javnem naročilu ter v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, po potrebi ob upoštevanju variant iz 72. člena ZJN-3, in (b) ponudbo je oddal ponudnik, pri katerem ne obstajajo razlogi za izključitev iz 75. člena ZJN-3, ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje ter pravila in merila iz 82. ter 83. člena ZJN-3, če so ta bila določena.

Glede finančnega zavarovanja za resnost ponudbe je potrebno izhajati iz drugega odstavka 93. člena ZJN-3, ki določa, da je finančno zavarovanje, kadar ga naročnik zahteva, del ponudbene dokumentacije. Na njegovi podlagi lahko naročnik določi pogoje in načine zavarovanja resnosti ponudbe, dobro izvedbo posla ali odpravo napak v garancijski dobi. Če naročnik zahteva pogoje in načine zavarovanja, morajo biti ti pogoji in načini sorazmerni z javnim naročilom.

Naročnik je v predmetnem postopku javnega naročanja glede finančnega zavarovanja za resnost ponudbe v točki 12.1 *Zavarovanje za resnost ponudbe* v poglavju 12. *Finančna zavarovanja* v dokumentu *Navodila ponudnikom za pripravo ponudbe* (v nadaljevanju: točka 12.1) določil:

»*Ponudnik mora za resnost ponudbe predložiti zavarovanje: bančno ali zavarovalniško garancijo za resnost ponudbe (Priloga D/1) ali brezobrestni depozit v višini 10.000,00 EUR.*

V kolikor bo ponudnik za zavarovanje resnosti ponudbe izbral bančno ali kavcijsko zavarovanje, mora le-to biti skladno z vzorcem (ZAVAROVANJE ZA RESNOST PONUDBE – PRILOGA D/1), ki ga je pripravilo Ministrstvo za finance (dostopno na <http://www.djn.mju.gov.si/sistem-javnega-narocanja/smernice/#c6>). Ponudnik v ponudbi predloži skeniran izvod originala garancije. Na pisno zahtevo naročnika, pa predloži tudi original.

[...].«

Naročnik je v točki 11.1 *Ponudbena dokumentacija in dopustnost ponudbe* v poglavju 11. *Ponudba* v dokumentu *Navodila ponudnikom za pripravo ponudbe*, zapisal tudi, da mora ponudnik v ponudbi predložiti (med drugim) obrazce »FINANČNA ZAVAROVANJA – PRILOGA D.«

Med vlagateljem in naročnikom ni sporno, da vlagatelj v ponudbi, oddani dne 6. 12. 2022, zavarovanja za resnost ponudb ni predložil in da ga je naročniku predložil šele po pozivu na dopolnitev ponudbe. Sporno pa je, ali je naročnik ravnal pravilno, ko je njegovo ponudbo, kljub naknadnemu prejemu zavarovanja za resnost ponudbe, zavrnil kot nedopustno iz razloga, ker vlagatelj zavarovanja za resnost ponudbe ni predložil že v oddani ponudbi.

Iz petega odstavka 89. člena ZJN-3 izhaja, da lahko naročnik v primeru, če pri preverjanju ugotovi, da so informacije ali dokumenti, ki jih je moral predložiti ponudnik, nepopolni ali napačni oziroma če posamezni dokumenti manjkajo, zahteva, da ponudnik predloži manjkajoče dokumente ali dopolni, popravi ali pojasni informacije ali dokumentacijo pod pogojem, da je takšna zahteva popolnoma skladna z načeloma enake obravnave in transparentnosti. ZJN-3 pri tem določa dve omejitvi, in sicer da lahko naročnik od ponudnika zahteva dopolnitev, popravke, spremembo ali pojasnilo njegove ponudbe le v primerih, kadar določenega dejstva ne more preveriti sam ter da se lahko predložitev manjkajočega dokumenta ali dopolnitev, popravek ali pojasnilo informacije ali dokumentacije nanašajo izključno na takšne elemente ponudbe, katerih obstoj je pred iztekom roka, določenega za predložitev prijave ali ponudbe, mogoče objektivno preveriti. Pri tem mora naročnik upoštevati elemente ponudbe, ki se (razen kadar gre za popravek ali dopolnitev očitne napake, če zaradi tega popravka ali dopolnitve ni dejansko predlagana nova ponudba) ne smejo dopolnjevati ali popravljati ter so določeni v šestem odstavku 89. člena ZJN-3.

Kot pravilno izpostavlja naročnik, je Državna revizijska komisija že večkrat zapisala (npr. v odločitvi v zadevah št. 018-183/2015, 018-121/2018, 018-058/2020, 018-067/2022 (na katere se sklicuje naročnik), pa tudi v odločitvi v zadevi št. 018-062/2017 (na katero se sklicuje vlagatelj), v katerih se je presojala dopustnost ponudb, pomanjkljivih v delu, ki se nanaša na zavarovanje), da je v skladu s tretjim odstavkom 88. člena ZJN-3 namen zavarovanja za resnost ponudbe ta, da naročnik (v primeru, kadar zahteva njegovo predložitev) unovči zavarovanje, če ponudnik umakne svojo ponudbo po preteku roka za oddajo ponudb. Iz tega izhaja, da zavarovanje za resnost ponudbe predstavlja poseben del ponudbe, ki se ne nanaša na izkazovanje ponudnikove ustreznosti oz. usposobljenosti za izvedbo naročila in ki tudi ni povezan s tehničnimi specifikacijami ponudbe, ceno ali drugimi elementi, ki vplivajo na razvrstitev ponudb, je pa tesno povezan s samo ponudbo in je namenjen resnosti izkazovanja ponudbene volje. Naročniku prejeta zavarovanje za resnost ponudbe zagotavlja, da po razkritju ponudbenih cen in ostalih elementov meril na javnem odpiranju ponudb ne pride do dogovarjanj med ponudniki in do takšnih ravnanj, ko bi najugodnejši ponudniki umaknili svoje ponudbe v korist manj ugodnemu (dražjemu) ponudniku oz. ko z naročnikom ne bi več hoteli sodelovati v postopku pregledovanja in ocenjevanja ponudb.

Glede na jasen namen in vlogo zavarovanja za resnost ponudbe Državna revizijska komisija zavzema stališče, da gre za tisti del ponudbe, katerega pomanjkljivosti, ki vplivajo na zmožnost unovčenja garancije v obsegu, kot ga je zahteval naročnik, praviloma ni mogoče odpravljati s spreminjanjem ali dopolnjevanjem neustreznega zavarovanja ali s predložitvijo manjkajočega zavarovanja. V nasprotnem primeru bi bili namreč naročniki izpostavljeni zlorabam, saj bi ponudniki lahko namenoma predložili neustrezno zavarovanje za resnost ponudbe ali pa ga sploh ne bi predložili, pričakujoč, da bodo napake lahko odpravljali kasneje, če jim bo to glede na podatke, pridobljene na javnem odpiranju ponudb, sploh še v interesu. Naročniki bi bili v tem primeru odvisni od volje ponudnikov, zavarovanje za resnost ponudbe pa bi v celoti izgubilo svoj namen. Zato je treba ugotoviti, da zavarovanje za resnost ponudbe predstavlja tisti element, ki mora biti v vsakem primeru predložen ob sami ponudbi (na kar so bili ponudniki v predmetnem postopku oddaje javnega naročila tudi izrecno opozorjeni v točki 12.1) in v taki vsebini, kot jo je zahteval naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila.

Ne glede na to, ali je naročnik v ZJN-3 imel podlago, da je vlagatelja pozival k predložitvi manjkajočega zavarovanja za resnost ponudbe in ne glede na to, ali je vlagatelj naročniku naknadno res predložil (kot zatrjuje) ustrezno zavarovanje, Državna revizijska komisija, upošteva predhodno pojasnjen namen in vlogo zavarovanja za resnost ponudbe, ugotavlja, da naročniku ni mogoče očitati, da ni ravnal v skladu s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 v povezavi z 29. točko prvega odstavka 2. člena ZJN-3 ter temeljnimi načeli javnega naročanja, ko je vlagateljevo ponudbo kot nedopustno zavrnil na podlagi ugotovitve, da vlagatelj v ponudbi, oddani dne 6. 12. 2022, zavarovanja za resnost ponudbe ni predložil. Kot izhaja iz predhodno navedenega namreč morebitnih napak, povezanih z zavarovanjem za resnost ponudbe (tudi napake, ki se kaže v nepredložitvi zavarovanja), ni dopustno naknadno odpravljati, temveč njihov obstoj predstavlja podlago za zavrnitev ponudbe kot nedopustne. Kot je Državna revizijska komisija že večkrat zapisala, je natančnost in skrbnost pri pripravi ponudbene dokumentacije ter njena skladnost z vsemi naročnikovimi zahtevami v postopku oddaje javnega naročila temeljni interes in dolžnost, ki zavezuje vsakega (razumno obveščene in skrbnega) ponudnika, ki, v primeru da to dolžnost opusti, nosi posledice (prim. odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-141/2018, 018-046/2020).

Nespornega dejstva, da vlagatelj ob sami ponudbi zavarovanja za resnost ponudbe ni predložil (zaradi česar, upošteva tudi predstavljeno dolgoletno prakso Državne revizijske komisije, njegove ponudbe ni mogoče označiti za dopustno), ne spremeni predložena izjava zaposlene pri vlagatelju, da je zavarovanje za resnost ponudbe naložila na portal, vendar iz nje neznanega razloga ni bilo oddano, pa tudi ne vlagateljevo omenjanje morebitne tehnične napake pri delovanju portala, s katerim ne preseže ravni pavšalnega zatrjevanja.

Prav tako ugotovljenega ne spremeni zatrjevanje vlagatelja, da za unovčenje sporne garancije ni zahtevana njena predložitev banki, pač pa le izjava naročnika banki, saj naročniku v situaciji, ko zavarovanje za resnost ponudbe sploh ni predloženo, ni mogoče naložiti, da ugiba o vsebini morebiti izdanega zavarovanja za resnost ponudbe in pogojih njegovega unovčenja, še manj je na njem, da poizveduje in preverja, pri kateri banki ima vlagatelj odprt račun in katera banka mu izdaja zavarovanja.

Brezpredmetno je tudi zatrjevanje vlagatelja, da v konkretnem primeru ni tveganja, da bi prišlo do zlorab v zvezi s predložitvijo zavarovanja, saj je vlagatelj istočasno sodeloval še pri dveh drugih naročilih naročnika in tam zavarovanja predložil ter da kljub pogostemu sodelovanju z naročnikom od ponudbe še ni nikoli odstopil in mu tudi zavarovanje za resnost ponudbe še nikoli ni bilo unovčeno. Opisana ravnanja vlagatelja v drugih postopkih javnega naročanja namreč naročniku ne zagotavljajo, da v konkretnem primeru zanj tveganj, ki izvirajo iz nepredložitve zavarovanja za resnost ponudbe ob oddaji ponudbe, ni.

V zvezi z očitkom vlagatelja, da naročnik s svojim ravnanjem krši načelo gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti (4. člen ZJN-3) Državna revizijska komisija pojasnjuje, da omenjeno načelo v prvi vrsti ni namenjeno zaščititi položaja ponudnikov, pač pa zaščititi javnega interesa, ki se odraža zlasti v racionalni porabi javnofinančnih sredstev, zaradi česar se posamezen ponudnik v postopku pravnega varstva, že po naravi stvari, na kršitev omenjenega načela praviloma ne more uspešno sklicevati, saj se z njim varuje javni interes in ne interes posameznega ponudnika, kar velja tudi za vlagatelja v obravnavanem postopku oddaje javnega naročila (prim. npr. odločitve v zadevah, št. 018-099/2018, 018-010/2019, 018-072/2020, 018-056/2022, 018-067/2022).

Ker naročnik v odločitvi o oddaji naročila drugih pomanjkljivosti ponudbe vlagatelja, kot je obravnavana, ni navedel, so brezpredmetne navedbe izbranega ponudnika o obstoju še nekaterih drugih pomanjkljivosti v njegovi ponudbi (za katere naročnik izrecno navaja, da jih ne problematizira), zato jih Državna revizijska komisija pri odločanju ni upoštevala.

IV. glede ponudbe izbranega ponudnika

Vlagatelj v zahtevku za revizijo navaja, da predvideva, s katerim proizvajalcem blaga je izbrani ponudnik na predmetnem javnem naročilu nastopal in posledično tudi ve, zakaj ponudba izbranega ponudnika ne more biti dopustna. Ker sam vpogleda v ponudbo izbranega ponudnika ni imel, predlaga, da iz tega razloga vsebino ponudbe izbranega ponudnika preveri naročnik oz. Državna revizijska komisija.

V zvezi s pomisleki naročnika, ki je vlagatelju odrekel aktivno legitimacijo glede očitkov o nedopustnosti ponudbe izbranega ponudnika, vlagatelj pravilno opozarja, da je potrebno, upoštevajoč stališča 3. občne seje Državne revizijske komisije, ki je bilo sprejeto v letu 2021, v položaju, ko je naročnik kot edino izmed prejetih ponudb kot dopustno ponudbo štel ponudbo izbranega ponudnika ter sprejel odločitev o oddaji javnega naročila in oddal javno naročilo izbranemu ponudniku, vlagateljovo ponudbo pa zavrnil na podlagi ugotovitve, da ni dopustna, vlagatelju, četudi v postopku pravnega varstva ni izkazal naročnikovih kršitev pri zavrnitvi svoje ponudbe, priznati aktivno legitimacijo za izpodbijanje odločitve o oddaji naročila izbranemu ponudniku. Vlagatelj, za katerega je naročnik ugotovil, da njegova ponudba ni dopustna, je v zahtevku za revizijo upravičen uveljavljati vse domnevne naročnikove kršitve pri pregledu ponudbe izbranega ponudnika, vključno s tistimi, ki niso povezane z nepravilnostmi, zaradi katerih je bila njegova ponudba zavrnjena. Upoštevajoč navedeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da gre vlagatelju priznati aktivno legitimacijo tudi za izpodbijanje odločitve o oddaji naročila izbranemu ponudniku.

Ob upoštevanju, da vlagatelj v svojem revizijskem zahtevku kljub temu, da vpogleda v ponudbo izbranega ponudnika zaradi ocene o nedopustnosti njegove ponudbe ni imel, konkretizirano zatrjuje kršitev naročnika pri presoji ustreznosti izjave o lastnostih, ki jo je predložil izbrani ponudnik, kršitev naročnika pri presoji pravilnosti izpolnitve ponudbenega predračuna v delu, ki se nanaša na navedbo minimalne količine impregnacijskega sredstva, ter kršitev naročnika pri presoji ustreznosti referenc izbranega ponudnika, bo Državna revizijska komisija pri obravnavi teh vlagateljovih navedb (v okviru izvajanja dokazov) v nadaljevanju sama vpogledala v omenjeno vsebino ponudbene dokumentacije, kot je to vlagatelj tudi predlagal.

a)

Vlagatelj zatrjuje, da izbrani ponudnik v ponudbi ni mogel predložiti zakonsko ustrezne izjave o lastnostih za ponujeno blago, saj mora biti ta izjava, skladno s 6. členom Zakona o gradbenih proizvodih (Uradni list RS, št. 82/13, v nadaljevanju: ZGPro-1) podana v slovenskem jeziku,

vsebovati pa mora tudi ime, položaj in podpis osebe, pooblaščne za podpis s strani proizvajalca (ne ponudnika). V izjavi mora biti prav tako navedena veljavna tehnična specifikacija, ki je podlaga za določanje lastnosti, tj. harmoniziran standard ali evropska tehnična ocena. Ker je podlaga lahko le ena, so podatki, ki morajo biti vključeni v izjavo o lastnostih, odvisni od izbrane podlage. V primeru, da izjava o lastnostih temelji na harmoniziranem standardu, mora vsebovati referenčno številko harmoniziranega standarda in datum njegove izdaje ter identifikacijsko številko priglašanih organov; v primeru, da izjava o lastnostih temeljni na evropski tehnični oceni, ki je bila izdana za proizvod, pa mora vsebovati številko evropskega ocenjevalnega dokumenta in datum njegove izdaje, številko evropske tehnične ocene in datum njene izdaje, ime organa za tehnično ocenjevanje in identifikacijsko številko priglašanih organov. Vlagatelj še opozarja, da niti certifikat niti izjava o skladnosti, ki sicer navajata tehnične lastnosti ponujenega blaga, ne moreta nadomestiti zahtevane izjave o lastnostih.

Izbrani ponudnik v izjasnitvi, ob sklicevanju na točko 11.1 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, najprej zatrjuje, da naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila od ponudnikov, ni zahteval, da v ponudbah predložijo izjavo o lastnostih ali drugo tehnično dokumentacijo. Dalje zatrjuje, da je naročnik na strani 12 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila jasno navedel, da je treba v ponudbi predložiti le to, kar je navedeno v točki 11.1. Zatrjuje tudi, da skladno s prakso Državne revizijske komisije ponudnikom ni potrebno v ponudbi predložiti nobenega dokumenta, katerega predložitve naročnik ni zahteval v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, iz česar izhaja, da tudi morebitne pomanjkljivosti teh dokumentov, če so predloženi, ne morejo utemeljevati označitve ponudbe za nedopustno. Izbrani ponudnik še izpostavlja, da vlagatelj ne trdi, da ponujeni predmet izbranega ponudnika nima ustreznih lastnosti, pač pa da je neustrezen dokument, katerega predložitve naročnik v ponudbi ni zahteval.

Tudi sicer izbrani ponudnik meni, da navedbe vlagatelja o domnevni neustreznosti izjave o lastnostih vlagatelja niso utemeljene in s tem v zvezi izpostavlja določbe Uredbe (EU) št. 305/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2011 o določitvi usklajenih pogojev za trženje gradbenih proizvodov in razveljavitvi Direktive Sveta 89/106/EGS (UL L 88, 4. 4. 2011; v nadaljevanju: Uredba 305/2011) in ZGPro-1 ter opisuje razmejitve glede njune uporabe. Navaja tudi, da je naročnik predložitev izjave o lastnostih zahteval šele v izvedbeni fazi, saj se ta izjava lahko nanaša samo na že na trg dane oz. že dobavljene proizvode.

Naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo, po vsebini enako kot izbrani ponudnik, navaja, da se ZGPro-1 ne uporablja za tiste gradbene proizvode, za katere na ravni EU obstajajo harmonizirani standardi. Standard SIST EN 14229 je harmoniziran standard za lesene drogove za nadzemne vode, zato se zanj ZGPro-1 ne uporablja, temveč se uporablja Uredba 305/2011. Ta v 4. členu določa, da se za proizvod pripravi izjava o lastnostih, ko je proizvod dan na trg. Gre torej za izjavo proizvajalca, ki je pripravljena za konkretne izdelane in na trg dane proizvode, pripravi pa jo certificirani proizvajalec. Proizvajalec, katerega proizvode ponuja izbrani ponudnik, je proizvajalec iz EU, je ustrezno certificiran, nasprotnega pa vlagatelj niti ne zatrjuje. Izjava o lastnostih se nanaša na fazo dobave konkretnega izdelanega proizvoda, njena predložitve pa je bila jasno zahtevana v izvedbeni fazi.

Vlagatelj v opredelitvi do navedb naročnika nasprotuje navedbam naročnika o neuporabi ZGPro-1 in opozarja, da je skladnost izjave o lastnostih z navedenim zakonom zahteval naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila. Prav tako opozarja, da je naročnik predložitev izjave o lastnostih zahteval v fazi oddaje ponudbe v prvi točki 2. točke dokumenta *Ponudbeni predračun*. Naročnik ima pri presoji zahtev dvojna merila in s svojimi ravnanji privilegira izbranega ponudnika.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik v točki 11.1 *Ponudbena dokumentacija in dopustnost ponudbe* v poglavju 11. *Ponudba* v dokumentu *Navodila ponudnikom za pripravo ponudbe* (v nadaljevanju: točka 11.1), določil

»[...]

Ponudnik mora v ponudbi predložiti izpolnjene, podpisane in žigosane naslednje dokumente:

[...]

11. obrazec »TEHNIČNA SPECIFIKACIJA S PONUDBENIM PREDRAČUNOM – PRILOGA F«.

[...]

Ponudnik v ponudbi priloži le dokumente, ki so navedeni v tej točki. [...]«

V podtočki 1 v točki 2. *Ostali tehnični pogoji: Impregvirani drogovi (borovi)* v obrazcu *TEHNIČNA SPECIFIKACIJA S PONUDBENIM PREDRAČUNOM – PRILOGA F* je naročnik določil

»Impregvirani drogovi morajo ustrezati standardu SIST EN 14229 (oz. enakovrednemu).

Ponudnik mora priložiti:

Izjavo o lastnostih za ponujeno blago, skladno z Zakonom o gradbenih proizvodih ZGPro-1 (Uradni list RS, št. 82/13).«

Kot izhaja iz predstavljene vsebine dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, je naročnik določil, da morajo ponudniki v ponudbi predložiti *obrazec TEHNIČNA SPECIFIKACIJA S PONUDBENIM PREDRAČUNOM – PRILOGA F*, v tem obrazcu pa je določil tehnične pogoje za predmet javnega naročila, med drugim tudi, da morajo ponujeni drogovi ustrezati standardu SIST EN 14229 (oz. enakovrednemu) in da morajo ponudniki v okviru te zahteve priložiti izjavo o lastnostih, skladno z ZGPro-1.

V zvezi z navedbo izbranega ponudnika, da izjava o lastnostih ni navedena v točki 11.1 kot obvezen sestavni del ponudbe, Državna revizijska komisija najprej ugotavlja, da čeprav navedeno drži in izjava o lastnostih (za razliko od obrazca *TEHNIČNA SPECIFIKACIJA S PONUDBENIM PREDRAČUNOM – PRILOGA F*) v navedeni točki izrecno res ni navedena, pa je potrebno ugotoviti, da izjava o lastnostih predstavlja del (prilogo) obrazca *TEHNIČNA SPECIFIKACIJA S PONUDBENIM PREDRAČUNOM – PRILOGA F*, kar pomeni, da so jo ponudniki dolžni v ponudbi predložiti. Čeprav izbrani ponudnik v izjasnitvi zatrjuje drugače, vpogled v njegovo ponudbo pokaže, da je dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila dejansko razumel na enak način, saj je izjavo o lastnostih (skupaj z drugimi dokumenti, ki jih je naročnik zahteval v obrazcu *TEHNIČNA SPECIFIKACIJA S PONUDBENIM PREDRAČUNOM – PRILOGA F*), v ponudbi predložil. Ker so bili ponudniki v konkretnem primeru torej izjavo o lastnostih dolžni predložiti v ponudbi, so brezpredmetne navedbe izbranega ponudnika o vplivu pomanjkljivosti dokumentov, katerih predložitve naročnik v ponudbi ni zahteval, na presojo dopustnosti ponudbe.

Dalje Državna revizijska komisija ugotavlja, da zatrjevanje izbranega ponudnika in naročnika, da morajo ponudniki sporno izjavo o lastnostih predložiti šele v izvedbeni fazi, v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila nima podlage – nasprotno, iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila jasno in nedvoumno izhaja, da so ponudniki dolžni izjavo o lastnostih, upoštevaje točko 11.1 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in skladno s podtočko 1. točke 2. *Ostali tehnični pogoji: Impregvirani drogovi (borovi)* iz obrazca *TEHNIČNA SPECIFIKACIJA S PONUDBENIM PREDRAČUNOM – PRILOGA F* predložiti že v ponudbi (*»Ponudnik mora priložiti«*) in ne šele v izvedbeni fazi. Predstavljeno razlago glede trenutka zahtevane predložitve izjave o lastnostih potrjuje tudi naročnikov način priprave zahtev v obrazcu

TEHNIČNA SPECIFIKACIJA S PONUDBENIM PREDRAČUNOM – PRILOGA F, v katerem je naročnik pri več zahtevah navedel »*Ponudnik mora priložiti*«, v podtočki 5 pa je zahtevo po predložitvi dokumenta v izvedbeni fazi oblikoval povsem drugače in sicer z izrecno navedbo, da je zahtevani dokument iz tiste točke potrebno predložiti »*ob posameznih dobavah*«.

Vlagatelj zatrjuje, da izbrani ponudnik ni predložil izjave o lastnostih, skladne z določbami ZGPro-1 in s tem v zvezi (med drugim) izpostavlja zahtevo, da izjavo o lastnostih podpiše oseba, pooblaščenca za podpis s strani proizvajalca. Izbrani ponudnik in naročnik pa zatrjujeta, da se v konkretnem primeru v zvezi z drogovi ne uporabljajo določbe ZGPro-1, pač pa določbe Uredbe 305/2011.

Državna revizijska komisija v zvezi s predstavljenim zatrjevanjem izbranega ponudnika in naročnika najprej pojasnjuje, da je naročnik dolžan v fazi pregledovanja in ocenjevanja ponudb presojati dopustnost prejetih ponudb na podlagi vnaprej jasno in izrecno določenih in objavljenih zahtev, v nasprotnem primeru krši ne le načelo transparentnosti (6. člen ZJN-3) in načelo enakopravne obravnave (7. člen ZJN-3), pač pa tudi določbo drugega odstavka 67. člena ZJN-3, ki prepoveduje spreminjanje in dopolnjevanje dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila po poteku roka za prejem ponudb. V konkretnem primeru je naročnik jasno in nedvoumno zahteval, da mora biti izjava o lastnostih skladna z določbami ZGPro-1. Čeprav se naročnik in izbrani ponudnik v postopku pravnega varstva zavzemata za drugačno razlago sporne zahteve, upoštevaje predhodno navedeno s tem prizadevanjem ne moreta uspeti.

Iz prvega odstavka 6. člena ZGPro-1 (obveznosti proizvajalcev) izhaja, da proizvajalec gradbenega proizvoda iz 5. člena ZGPro-1 izda izjavo o lastnostih, v kateri (med drugim) navede ime, položaj in podpis osebe, pooblaščenca za podpis izjave o lastnostih.

Po vpogledu v ponudbo izbranega ponudnika Državna revizijska komisija ugotavlja, da je izbrani ponudnik v ponudbi predložil izjavo o lastnostih, ki je ni pripravil proizvajalec oz. je ni podpisala pooblaščenca oseba (proizvajalca), pač pa izbrani ponudnik sam. Za tako pripravljeno izjavo ni mogoče ugotoviti, da je pripravljena v skladu s 6. členom ZGPro-1, kar pomeni, da je naročnik ne bi smel šteti za ustrezno, ponudbe izbranega ponudnika pa zaradi pomanjkljivosti izjave o lastnostih (še) ne bi smel šteti za dopustno. Enako bi šlo ugotoviti tudi v primeru, če bi sledili zatrjevanju izbranega ponudnika in naročnika, da je v konkretnem primeru za drogeve potrebno upoštevati določbe Uredbe 305/2011, saj tudi Uredba 305/2011 v 4. členu zahteva, da izjavo o lastnostih pripravi proizvajalec, v konkretnem primeru pa je, kot že ugotovljeno, izjavo o lastnostih pripravil izbrani ponudnik sam.

V kolikor izbrani ponudnik meni, da je naročnikova zahteva po predložitvi izjave o lastnostih, skladno z ZGPro-1 neustrezna, nejasna ipd., je imel s tem v zvezi možnost še pred potekom roka za predložitev ponudb vložiti zahtevek za revizijo in uveljavljati njeno nezakornost. Ker tega ni storil, v tej fazi postopka oddaje javnega naročila (po preteku roka za predložitev ponudb), skladno z določili četrtega odstavka 25. člena ZPVPJN, navajanje s tem povezanih kršitev ni več dopustno. Ponudniki so morali za to, da bi bilo njihove ponudbe mogoče šteti za dopustne, tudi obravnavano zahtevo izpolniti.

Ker je bilo v konkretnem primeru ugotovljeno, da naročnik ni ravnal pravilno že zato, ker je ponudbo izbranega ponudnika štél za dopustno, čeprav je vsebovala izjavo o lastnostih, ki je ni pripravil proizvajalec, Državna revizijska komisija ni presojala preostalih, s to izjavo o lastnostih zatrjevanih pomanjkljivosti, saj ugotovitev morebitne utemeljenosti teh navedb ne bi v ničemer spremenila niti predhodne ugotovitve o neustreznosti izjave o lastnostih, posledično pa niti ugotovitve o nepravilnem ravnanju naročnika pri oceni dopustni ponudbe izbranega ponudnika.

b)

Vlagatelj zatrjuje, da izbrani ponudnik v ponudbenem predračunu ni na pravilen način navedel minimalne količine navzema impregnacijskega sredstva. V skladu z zahtevo naročnika namreč ne zadošča, da se navede zgolj podatek o minimalno potrebnem navzemu s strani proizvajalca impregnacijskega sredstva, ki je vezana na analitično/impregnirano cono oz. zunanje 3mm drogov/lesa, pač pa je potrebno navesti tudi izračun in podatek, kjer se upošteva količina/kubatūra celotnega droga/lesa.

Izbrani ponudnik v izjasnitvi navaja, da so navedbe vlagatelja z zvezi z navedbo podatka o minimalni količini navzema impregnacijskega sredstva brezpredmetne in da vlagatelj ne zatrjuje, da blago, z impregnacijskim sredstvom povezanih tehničnih zahtev, ne bi izpolnjevalo. Poudarja, da je vse zahtevane podatke, tudi tega, ki ga izpostavlja vlagatelj, v ponudbi navedel.

Naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo navaja, da je izbrani ponudnik v ponudbi navedel zahtevane podatke v zvezi z navzemom impregnacijskega sredstva, zato s tem očitkom povezane navedbe vlagatelja zavrača kot neutemeljene.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik v obrazcu *Ponudbeni predračun s specifikacijo tehničnih zahtev – PRILOGA F* predvidel, da ponudniki vanj vpišejo »*minimaln[oj] količin[oj] navzema impregnacijskega sredstva za IV. Razred uporabe [kilogramov impregnac. sredstva na kubik celotnega lesa]*«.

Po vpogledu v ponudbo izbranega ponudnika Državna revizijska komisija ugotavlja, da je izbrani ponudnik v ponudbi predložil obrazec *Ponudbeni predračun s specifikacijo tehničnih zahtev – PRILOGA F* z dne 22. 11. 2022, v katerem je na zahtevanem mestu vpisal dva podatka, med drugim tudi podatek o kilogramih impregnacijskega sredstva na kubik celotnega lesa. Ker je izbrani ponudnik v obrazcu *Ponudbeni predračun s specifikacijo tehničnih zahtev – PRILOGA F* vpisal sporni podatek o količini impregnacijskega sredstva na kubik celotnega lesa, Državna revizijska komisija navedbe vlagatelja o umankanju tega podatka v navedenem obrazcu zavrača kot neutemeljene.

c)

Vlagatelj zatrjuje, da izbrani ponudnik nima ustreznih referenc in posledično ni mogel priložiti ustreznega referenčnega potrdila. Glede na tehnične zahteve iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila se mora referenčno potrdilo nanašati na dobavo impregniranih borovih drogov, česar pa izbrani ponudnik ni mogel izkazati, saj takšnih referenc nima. Vlagatelj je mnenja, da ima izbrani ponudnik referenco le v zvezi z impregniranimi smrekovimi drogovi. Vlagatelj zatrjuje tudi, da mora, glede na tehnične zahteve iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ponujeno blago ustrezati standardu SIST EN 14229 (oz. enakovrednemu), da morajo biti drogovci označeni s CE znakom in da mora imeti proizvajalec impregniranih drogov vpeljan sistem kontrole in nadzora proizvodnje (predložitev veljavnega certifikata CPR, SIST EN, 2+). Tudi takih referenc izbrani ponudnik, po zatrjevanju vlagatelja, nima, saj v preteklosti drogov, ki bi ustrezali tem zahtevam, ni dobavljal oz. proizvajalci teh drogov ustreznih sistemov kontrole niso imeli vpeljanih, posledično pa tudi niso imeli ustreznih certifikatov.

Izbrani ponudnik v izjasnitvi navaja, da so navedbe vlagatelja v zvezi z referencami nekonkretizirane in pavšalne. Navaja, da se je v ponudbi skliceval na referenco, ki izpolnjuje vse zahteve naročnika iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in da je predložil ustrezno izpolnjen referenčni obrazec, podpisan s strani referenčnega naročnika. Odločno prereka, da naj

bi šlo pri dobavi drogov iz referenčnega posla za smrekove droge. Dodaja, da vlagatelj ne poda nobenega dokaza za svoje navedbe.

Naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo navaja, da je izbrani ponudnik v ponudbi priložil referenčno potrdilo, ki izpolnjuje vse zahteve naročnika iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, podpisano s strani referenčnega naročnika, ki je potrdil resničnost in ustreznost reference. Naročnik prereka navedbe vlagatelja, da so bili v okviru referenčnega posla dobavljeni smrekovi drogi in dodaja, da vlagatelj za svoje navedbe v zvezi z neustreznimi referencami ne predlaga nobenega dokaza.

Vlagatelj v opredelitvi do navedb naročnika navaja, da že vprašanje na Portalu javnih naročil, ki ga je očitno zastavil izbrani ponudnik, kaže na to, da slednji referenčni zahtev ni sposoben izpolniti. Izpostavlja, da se do njegovih očitkov naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo ni opredelil, niti ni njegovih navedb (dodatno) preveril.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik v točki 9.4 *Pogoji za sodelovanje glede tehnične in strokovne sposobnosti* v poglavju 9. *Ugotavljanje sposobnosti za sodelovanje v postopku oddaje javnega naročila in dokazila* v dokumentu *Navodila ponudnikom za pripravo ponudbe*, določil

»Ponudnik mora predložiti ustrezno dokazilo (PRILOGA A/4.1) – referenčno potrdilo, da je v obdobju od 1.10.2019 do roka za oddajo ponudbe za predmetno javno naročilo uspešno dobavil blago, ki je predmet javnega naročila.

[...]

Dokazilo: ESPD OBRAZEC, PRILOGA A/4 in A/4.1 Naročnik bo pred izdajo odločitve o oddaji javnega naročila za izkazovanje teh pogojev od izbranega ponudnika zahteval predložitev referenčnega potrdila, ki je del te dokumentacije.«

Naročnik je pripravil tudi dokument *Referenčno potrdilo za javno naročilo Impregvirani drogi – Priloga A/4*, v katerega so morali ponudniki vpisati podatke o referenčnem poslu (tip in proizvajalca blaga, št. pogodbe oz. naročila, količino v kosih in leto dobave) in podatke o referenčnem naročniku.

Državna revizijska komisija najprej ugotavlja, da med vlagateljem in naročnikom ni sporno, da so morali drogi, ki so jih ponudniki dobavili v priglašenem referenčnem poslu, izpolnjevati vse zahteve naročnika iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ki veljajo za predmet naročila, med drugim tudi (sporni) zahtevi o vrsti lesa in vpeljanem sistemu kontrole in nadzora proizvodnje pri proizvajalcu.

Dalje Državna revizijska komisija ugotavlja, da je izbrani ponudnik v ponudbi predložil obrazec *Referenčno potrdilo za javno naročilo Impregvirani drogi – Priloga A/4* z dne 22. 11. 2022, v katerem je na zahtevanih mestih vpisal zahtevane podatke tj. podatke o referenčnem poslu in podatke o referenčnem naročniku, vendar pa Državna revizijska komisija ugotavlja, da iz predstavljenih podatkov ni mogoče razbrati, kakšno vrsto drogov je izbrani ponudnik v referenčnem poslu dobavil referenčnemu naročniku in ali ima proizvajalec teh drogov vpeljan ustrezen sistem kontrole in nadzora proizvodnje glede na standard.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo konkretizirano zatrjuje, da izbrani ponudnik zahtevanih referenc v konkretnem primeru nima in da priglašeni referenčni posel vsebinsko ne ustreza nekaterim zahtevam naročnika iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, naročnik (nenazadnje

pa tudi izbrani ponudnik) pa te navedbe vlagatelja le pavšalno prereka. Naročnik ne predstavi nobenih dejstev, ki bi kazala na to, da je utemeljeno zaključil, da se priglašeni referenčni posel nanaša na dobavo borovih drogov in da je imel proizvajalec teh drogov vpeljan zahtevan sistem kontrole in nadzora proizvodnje ter da so navedbe vlagatelja o neustreznosti priglašene referenčnega posla neutemeljene. Upošteva je navedeno Državna revizijska komisija ni mogla zaključiti, da je naročnik priglašeni referenčni posel izbranega ponudnika utemeljeno štela za ustreznega, tj. skladnega z zahtevami iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, posledično pa tudi ne, da je ponudbo izbranega ponudnika utemeljeno (že) štela za dopustno.

V. Sklepno

Ker je Državna revizijska komisija ugotovila, da je vlagatelj uspel izkazati, da naročnik ni ravnal v skladu z 29. točko prvega odstavka 2. člena v povezavi z 89. členom ZJN-3 in lastno dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, ko je ponudbo izbranega ponudnika ocenil za dopustno, je na podlagi 2. alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN razveljavila odločitev naročnika, kot izhaja iz dokumenta »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« z dne 14. 3. 2023.

Z razveljavitvijo odločitve o oddaji naročila se postopek oddaje javnega naročila vrne v fazo pregleda in ocenjevanja ponudb. Na podlagi tretjega odstavka 39. člena ZPVPJN Državna revizijska komisija naročnika, z namenom pravilne izvedbe postopka v delu, ki je bil razveljavljen, napotuje, da v nadaljevanju postopka oddaje tega javnega naročila, sprejme eno od odločitev, ki jih omogočata drugi in peti odstavek 90. člen ZJN-3. Če se bo naročnik odločil, da bo postopek oddaje javnega naročila nadaljeval s sprejemom odločitve o oddaji javnega naročila, mora ponovno presojo ponudb opraviti skladno z določbami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in ZJN-3 ter ob upoštevanju ugotovitev Državne revizijske komisije, kot izhajajo iz tega sklepa.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj je v zahtevku za revizijo zahteval povrnitev stroškov pravnega varstva. Če je zahtevek za revizijo utemeljen, mora naročnik iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku, vključno s takso (relevantni del prve povedi tretjega odstavka 70. člena ZPVPJN).

Ker je Državna revizijska komisija vlagateljevemu zahtevku za revizijo ugodila, je vlagatelju, skladno s 70. členom ZPVPJN ter skladno z Odvetniško tarifo (Uradni list RS, št. 2/2015 s sprem., v nadaljevanju: OT) priznala naslednje potrebne in opredeljene navedene stroške:

- strošek plačane takse za zahtevek za revizijo v višini 25.000,00 EUR,
- strošek odvetniških storitev za sestavo zahtevka za revizijo v višini 2.000 točk, kot ga je v zahtevku za revizijo (navzgor) zamejil vlagatelj (prva točka tar. št. 44 OT), kar ob upoštevanju vrednosti točke in 22 % DDV znaša 1.464,00 EUR in
- materialne stroške v višini 22 točk, kot jih je v zahtevku za revizijo (navzgor) zamejil vlagatelj (tretji odstavek 11. člena OT), kar ob upoštevanju vrednosti točke in 22 % DDV znaša 16,10 EUR.

Državna revizijska komisija je tako vlagatelju priznala stroške v višini 26.480,10 EUR, ki mu jih mora naročnik povrniti v roku 15 dni od prejema tega sklepa, v primeru zamude pa skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Povrnitev stroškov postopka pravnega varstva je v vlogi z dne 12. 4. 2023, s katero se je izjasnil o zahtevku za revizijo, zahteval tudi izbrani ponudnik.

Državna revizijska komisija je zahtevo izbranega ponudnika za povračilo stroškov zavrnila, saj je ocenila, da v konkretnem primeru prispevek izbranega ponudnika k rešitvi zadeve ni bil bistven in ni pripomogel ne k hitrejši ne k enostavnejši rešitvi zadeve ter da posledično priglašeni stroški izbranega ponudnika niso bili potrebni (tretji in osmi odstavek 70. člena ZPVPJN).

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 3. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Zoper to odločitev je dovoljen upravni spor. Tožba se vloži neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, ali se mu pošlje po pošti. Rok za vložitev tožbe je 30 dni od vročitve odločitve Državne revizijske komisije.

Predsednik senata:
Andraž Žvan, univ. dipl. prav.,
član Državne revizijske komisije

Vročiti:

- naročnik,
- vlagatelj,
- izbrani ponudnik,
- RS MJU.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.